

(/index.php/users/torben-wendelboe)

Af Torben Wendelboe
(/index.php/users/torben-wendelboe)

Skribent
23 Sep. 13

ANMELDELSE

DET NEMME OG DET ENSOMME AF ASTA OLIVIA NORDENHOF (/ANMELDELSER/DET-NEMME-OG-DET-ENSOMME-AF-ASTA-OLIVIA-NORDENHOF)

Facebook ([http://www.facebook.com/share.php?url=http://litteratursiden.dk/anmeldelser/det-nemme-og-det-ensomme-af-asta-olivia-nordenhof&title=Det nemme og det ensomme af asta-olivia-nordenhof](http://www.facebook.com/share.php?url=http://litteratursiden.dk/anmeldelser/det-nemme-og-det-ensomme-af-asta-olivia-nordenhof&title=Det+nemme+og+det+ensomme+af+asta-olivia-nordenhof)) eller opret en konto (</user/register?destination=/boeger/det-nemme-og-det-ensomme%23comment-form>) for at skrive kommentarer

Lille intens digtsamling om et mærket og kompliceret liv med funklende gnister af skær poesi. Dér hvor tingene forløses, lyser de som få andre steder i tidens lyrik.

Asta Olivia Nordenhof åbner sin første digtsamling med dette fine anslag, hvori jeg fornemmer bogens digteriske projekt:

“en våd græsplæne og mig
det bliver dejligt at træde ud på den
her dufter af ahorn

det nemme og det ensomme
ik dø for egen hånd ik eje sig selv fuldstændig
det lovmæssige og pligterne
sørge for te og appelsiner til de syge at livet kommer udefra

morgenens tidligste vand
nerverne er galere end jeg”

Det er vigtigt at lægge mærke til, synes jeg, at bogen faktisk starter med et øjeblik af glæde, af forventning, et glimt af klart sanset liv. Det vil Nordenhof have med sig igennem sit liv. De næste linjer tegner jo så modsvarende det mørke, ja, det helt sorte, døden, som dog fravælges, det besværlige, pligterne. Indledningens sidste linje er jo et brutalt hug. Dem er der flere af i digtsamlingen.

Det er et hårdt, et mærket, et besværligt liv, Nordenhof har sat sig for at lægge frem for os i bogen, og meget er knugende at læse - og skrevet i en meget ligefrem stil, der egentligt ikke nærmer sig det poetiske særligt meget. Lange passager minder snarere om den socialrealistiske bølge af den såkaldte knækprosa, der brød frem engang i 1970'erne, og som jeg egentlig ikke havde troet, jeg skulle møde igen. Men i passager er den her i digtsamlingen, revitaliseret og nutidig, men den er der. Heldigvis har Nordenhof så det ekstra, en sprogsans, en sans for timing og pointer der gør, at man som læser spærres øjnene op og glædes: Her blev det nyt, her blev det personligt, her blev det løftet til et helt andet niveau. Følgende passage rummer det hele:

“når man er vokset med vold og sex, det pis, så skal man sone hele tiden
man skal forsage djævlén og forsøge at blive god igen
men det gider jeg ikke, uddrive djævla.
jeg har bedre ting at tage mig til end at forsøge at blive pæn
det interesserer mig ikke længere fordi
1) det er så udmattende og kedeligt
2) det er umuligt”

Så fik elendigheden lige det twist og det løft, der giver nærvær.

Det bliver flere steder endnu bedre, lad mig citere min yndlingspassage fra hele digtsamlingen, hvor jeg føler, at Nordenhof rammer det, der gør hende allerbedst og mest vedkommende:

er mistet herfra hvor jeg skriver

holde min mor på panden, sikre sig hun ikke har feber
at håndfladerne ikke er fugtige
at hun sidder på sin cykel
på vej til havet, vi plukker hyldebær
al den kærlighed jeg har kan være i et hyldebær
(...)“

Her koncentrerer jo det hele sig og kryber ind under huden. Det er jo i al sin enkelhed hjerteskræende og hjerteskræende smukt, jeg ser det digt som en kommende klassiker. Og jeg ser et enormt potentiale i Nordenhof: Dér hvor tingene forløses, lyser de som få andre steder i tidens lyrik.

Nordenhof kan også lukke en digtsamling med maner. Hun fortæller om en udsendelse om en sexaddict - og slutter så:

“onanerer stadigt sjældnere og mere pligtskyldig mens han kigger
selv skal jeg snart starte på bordellet igen for vi har ingen penge
så jeg er begyndt at træne igen, mave, baller, meget kedeligt
et vældigt slid, men ikke i dag
det løber tykt ned af låret efter onani, glade onani, triste
fejler ik noget jeg er bare totalt blank
ligge og skrive et digt, ugravid også, endelig igen”

Sikke et punktum! Der er al mulig grund til at følge Nordenhof med skarp interesse fremover, der er så mange løfter, så stor originalitet i hendes univers. Et univers hun faktisk også har lagt ud på forsiden af sin bog med et foto af sig selv siddende med cola, rygende smøg og blomster. Her kan man godt tage sig tid til lidt billedlæsning...

En meget spændende lyrikdebut, brutal, øm, uegal - udfordrende og svær at lægge fra sig med sine fine, funkklende øjeblikke.

Originally published by Torben Wendelboe, Litteratursiden.

TAGS:

[ANMELDELSE \(/TAXONOMY/TERM/459\)](#)

[KRIMI \(/TAXONOMY/TERM/5913\)](#)

[SVERIGE \(/TAXONOMY/TERM/10203\)](#)

[LARS KEPLER \(/TAXONOMY/TERM/12062\)](#)

[SANDMANDEN \(/TAXONOMY/TERM/15617\)](#)

Internal links

[Et ansigt til Emily af Asta Olivia Nordenhof \(/anmeldelser/et-ansigt-til-emily-af-asta-olivia-nordenhof\)](#)

Bøger af Asta Olivia Nordenhof

(/boeger/det-nemme-og-det-ensomme)
DET NEMME OG DET ENSOMME
(/BOEGER/DET-NEMME-OG-DET-ENSOMME)
Af Asta Olivia Nordenhof

(/boeger/et-ansigt-til-emily)
ET ANSIGT TIL EMILY (/BOEGER/ET-ANSIGT-TIL-EMILY)
Af Asta Olivia Nordenhof

